

CCOO demana agilitzar la implementació de la renda garantida de ciutadania, un any després de la seva posada en marxa

El 15 de setembre, han de ser vigents les noves quanties econòmiques corresponents al desplegament gradual de la prestació de la renda garantida de ciutadania (RGC) aprovada per la Llei 14/2017, de 20 de juliol (vegeu el quadre adjunt).

Aquesta llei, fruit de la lluita social de moltes entitats, organitzacions i sindicats de classe com CCOO, i del treball conjunt bastit a la iniciativa legislativa popular que va recollir 121.191 signatures, està tenint un desplegament complex. La mateixa Administració reconeix les dificultats per realitzar el desplegament, encara que els motius no sempre són del tot comprensibles, i més quan nosaltres pensem que tenen a veure amb una manca inicial de planificació, i dels recursos emprats, del que ha de ser un dret permanent per a la ciutadania d'aquest país.

El 74% de les sol·licituds de la RGC són denegades

Segons les últimes dades publicades pel mateix Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (al final del juliol), només el 9% de les sol·licituds de renda garantida de ciutadania han estat aprovades i restava fins a un 36% del total de sol·licituds pendent de valorar. El 74% són denegades.

CCOO tornem a denunciar públicament les diferents problemàtiques que es pateixen a les oficines de treball del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC), a les quals cal afegir els problemes derivats de la valoració de la renda garantida de ciutadania i dels processos de la seva tramitació que s'estan duent a terme sense una adequada organització del treball, amb manca de personal i d'eines que dificulten

l'adequada aplicació de la prestació, a més d'impactes negatius sobre la salut del personal treballador.

CCOO reclamem i ens impliquem en un consens necessàriament àgil per a un reglament que desenvolupi la llei, i aclareixi i normativitzi les interpretacions necessàries per solucionar els problemes que duen a denegacions no justificades o a una pràctica aplicació limitada.

Recordem que aquesta prestació social té com a objectiu i finalitat desenvolupar la promoció de la persona, el seu apoderament i superar les mateixes condicions de precarietat social i/o laboral que l'han dut a necessitar-la.

Cal que el reglament de la llei abordi les situacions, que el desenvolupament legal ha d'afrontar una vegada percebudes a la realitat quotidiana. En aquesta línia hi ha, com a exemple, la necessària compatibilitat de la prestació amb feines esporàdiques, amb ajuts socials a l'habitatge principal o la percepció de més d'una prestació en una mateixa llar amb unitats familiars diferenciades.

Analitzant la realitat social que ens envolta és quan podem ser més útils per lluitar contra la precarietat en la qual viu massa gent treballadora.

editorial

Te'n recordes de Lehman Brothers?

El passat dissabte va fer 10 anys de la fallida de Lehman Brothers. Allò va significar el principi del desastre que va sacsejar els fonaments de l'economia global i que ens va arrossegar a una crisi que ha eixamplat la desigualtat social i econòmica. Els treballadors i les treballadores som més pobres, hem perdut molt poder adquisitiu, hem patit l'afebliment del marc laboral i la minva en la qualitat dels serveis públics. En aquests 10 anys, mentre rescatàvem bancs, el deute per capita s'ha incrementat en més de 17.000 euros per persona, és a dir, una unitat familiar de 4 persones ha patit un increment

del deute públic de prop de 70.000 euros. Aquesta situació és certament insuportable. Però les maneres d'actuar del sector financer han canviat? Doncs no. Fins i tot la directora del Fons Monetari Internacional, un actor econòmic sobre el que recau gran part de la responsabilitat de la devaluació social, ha dit que "el sector financer segueix posant per davant les utilitats immediates a la prudència a llarg termini, el curterterminisme a la sostenibilitat". Quina barra! CCOO ha demanat més regulació, més supervisió i un ferm control de riscos per evitar noves fallides i que l'economia financera es posi al servei de l'economia real, l'economia de les persones, amb inversions que afavoreixin el creixement estable i la sostenibilitat social i mediambiental. Perquè si no ja sabem qui acabarà pagant els plats trencats. ■

